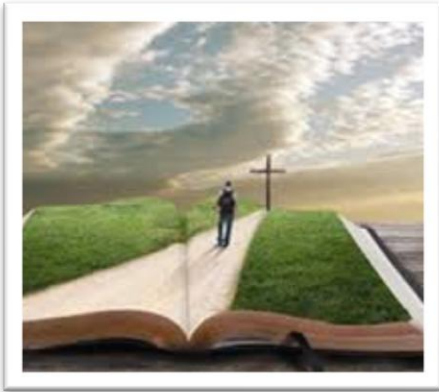

Niềm Vui Trong Thầy Qua Lời Chúa

Maria Lê Ngọc Phượng, K37

Nhìn lại thời gian qua, em đã lớn lên và từ từ phó thác cho Chúa nhiều hơn trước kia, cũng nhờ kiên trì sống

“Ngày Thứ Tư” và quyết tâm theo Thầy Chí Thánh cùng với các anh chị trong Phong Trào Cursillo. Theo Thầy như thế nào mới gọi là thích hợp cho chính mình để được theo Ngài đến cùng mà không chán nản rồi bỏ cuộc? Em suy đi nghĩ lại, mình đã làm những gì và dùng phương tiện gì để được hiểu biết và yêu mến Chúa hơn? Em cũng biết rằng theo Chúa là khó lắm, là đi trên con đường hẹp nhỏ. Nhưng theo Chúa là lý tưởng nhất, và vắc Thánh Giá theo Ngài với tinh thần vui vẻ và hạnh phúc còn lý tưởng hơn. Thêm nữa làm sao tìm được “niềm vui trong Thầy” trong mọi lúc, mọi hoàn cảnh và mọi nơi mới là tuyệt vời. Làm sao được đây? Làm người phàm và yếu đuối như chúng ta khi nghe đến “vắc Thánh Giá theo Chúa” đã sợ lắm rồi và làm sao tìm được “niềm vui trong Thầy”?

Trước nay em cứ thắc mắc là sao các Thánh làm được, tại sao các tu sĩ và các anh chị Kitô Hữu trong Giáo Hội làm được? Chân lý là gì và ở đâu? Em tin là những ai theo Chúa đã tìm được chân lý thật sự. Và chân lý đó giúp họ tìm được niềm vui trong Thầy khi vắc Thánh giá của họ theo Ngài. Qua thời gian học hỏi, tìm hiểu và cầu nguyện, em nhận được một điều là các vị này cùng làm một việc giống nhau mặc dù họ đến từ rất nhiều thế kỷ, hoàn cảnh, và lý lịch khác nhau. Họ tìm cùng một chân lý; và đó là tình liên đới

với Chúa Giêsu qua Ngôi Lời, cầu nguyện và ăn chay hãm mình vì Chúa. Chỉ biết Chúa không thì chưa đủ; cần phải có sự liên hệ và tình yêu với Ngài mỗi ngày và mỗi lúc trong đời sống.

Vậy, các vị này đã làm những gì trong ngày? Em học được là mỗi ngày các anh chị Kitô hữu này đọc Lời Chúa 1 - 2 tiếng trước khi họ bắt đầu làm việc. Họ dành thì giờ cho Chúa và tâm tình với Chúa như người kính trọng nhất trong gia đình. Làm như vậy mỗi ngày họ tìm được cái tình gần gũi với Chúa hơn. Họ cảm thấy con người mình được thăng bằng và bình an hơn. Gia đình họ được Chúa chúc lành hơn. Qua thời gian học hỏi được biết như vậy, em đã nghe và thấy được nhiều chứng nhân. Một hôm em quyết định học theo các người đi trước để được yêu mến Chúa hơn.

Em bắt đầu đọc Kinh Thánh, mỗi lần đọc khoảng 10 - 15 phút và một tuần em đọc được 2 - 3 ngày. Nhưng em đã bỏ ra nhiều giờ hơn để học Lời Chúa và ghi chép lại những câu đánh động em nhất để suy niệm trong ngày hoặc trong tuần. Khi làm như vậy, em từ từ hiểu thêm Lời Chúa và hy vọng được Chúa chỉ dẫn sống tốt hơn.

Nhờ những câu Kinh Thánh, em đã biết xử sự khéo léo hơn khi gặp phải chuyện. Lời Chúa nhắc lại theo đúng hoàn cảnh và đúng lúc để em biết cần phải đáp ứng như thế nào trong đời sống của mình.

Một hôm, chị bạn gọi điện thoại nói chuyện chơi. Em nghe chị ấy nói hết chuyện này sang chuyện kia.... Mình chỉ nghe...lâu lâu nói dạ..vâng... thế à... rồi em tính nói vài câu qua lại cho vui...nhưng nhớ câu “Miệng lưỡi chẳng vu oan, không làm hại người nào, chẳng làm ai nhục

nhã.” (Tv 15:3). Nghe lời này em tự nghĩ ....liệu mà nói chứ không phải muốn nói gì là nói đầu nhé! Vì vậy, em làm thình lình, cứ tiếp tục dạ dạ... vâng vâng... cho qua đi vậy....

Một trường hợp khác, lúc bảy giờ em giận người này lắm, huyết áp lên tới mũi. Chịu hết nổi và nói trong bụng, mình có tu lâu nay, bây giờ ghi 5 phút để nói cho ra lẽ mới được. Âm ức lâu lắm rồi...bỗng nghe “Phải giữ mồm giữ miệng, đừng nói lời gian ác điều ngoa.” (Tv 34:14). Máu em từ mũi dần dần xuống tới miệng em rồi. Nhưng em cũng tính nói một lần cho thỏa cái miệng rồi đi xưng tội sau. Kế tiếp “Miệng lưỡi con chưa thốt nên lời, thì lạy Chúa, Ngài đã am tường hết.” (Tv 139:4). Em tức lắm cũng suy nghĩ và do dự. Mình chưa nói Chúa đã biết rồi, nhất là mình đang giận ai chắc chắn lời lẽ mình sẽ không tốt cho lắm. Tự nhiên em nghĩ ra một chữ “palanca.” Chữ này kỳ diệu đối với em lắm, nhớ đến mình cần hy sinh cho “Khóa Ba Ngày.” Nhiều khi mình không muốn hy sinh chút nào nhưng vì Khóa Ba Ngày em cố đồng hành với các anh chị Cursillistas khác.

Lúc nào cũng vậy, khi em nhớ đến chữ “Palanca” em cũng cố lên, cố hy sinh thêm. Kết quả là vì mình “học đạo” trước nay bây giờ mình cần phải cố “hành đạo” một tí, cho nên cuối cùng là “nín!”. Tự nhắc mình, thôi chịu “thình lạng” và thình lạng chưa chắc mình thua ai hay là mình ngu muội. Em chọn là không nói gì vì em biết Chúa biết mọi sự. Đúng vậy, Chúa biết hết mọi sự, những sự đang xảy ra và sắp sửa xảy ra Chúa đều biết cả. Em lại nghĩ, như vậy mình cần làm gì và nói những gì cho đẹp lòng nhau, quan trọng nhất là làm đẹp lòng Chúa?

Nhìn lại chính mình, giống như mình mới qua một trận chiến thiêng liêng vậy. Và em đã vượt qua được nhờ mỗi ngày học Lời Chúa và có ý thức hơn khi xử sự so với trước kia. Nói đúng hơn là nhờ Chúa Thánh Thần thêm sức mạnh và

trí khôn để biết đối phó khéo léo hơn. Qua chuyện này, nhìn lại chính mình, để hoán cải và tạ ơn Chúa đã thương xót đến con. “Lạy Chúa, xin Ngài cứu mạng con khỏi môi miệng điều ngoa, tắc lưỡi phỉnh phờ.” (Tv 120:2) *“Deliver me, Lord, from lying lips and from deceitful tongues.”* (Ps 120:2) Em suy niệm và cầu nguyện về mấy câu về môi miệng.

Em tiếp tục mỗi ngày trên con đường “học đạo” là một chân trong “Kiềng Ba Chân” mà Phong Trào hướng dẫn cho người Cursillistas giúp kiên trì sống Ngày Thứ Tư của mình. Một ngày là người Cursillista suốt đời là người Cursillista. Qua học đạo, em thích học Lời Chúa hơn. Không lâu, em lại học được “Miệng lưỡi con sẽ nhằm đi nhắc lại: **“Ngài là Đấng công chính.”** Và suốt ngày con sẽ ca ngợi tán dương.” (Tv 35:28). *“And my tongue shall talk of your righteousness, rightness, and justice. And of {my reasons for} your praise all the day long.”* (Ps. 35:28) Sau cùng, là người Cursillista hay là Kitô Giáo, muốn sống làm người công chính và kiên trì theo Chúa là cần học hỏi Lời Chúa, sống Lời Chúa và suy niệm Lời Chúa suốt ngày. Như: “Miệng người công chính niệm lẽ khôn ngoan, và lưỡi họ nói lên điều chính trực.” (Tv 37:30). *“The mouth of the righteous utters wisdom, and his tongue speaks with justice.”* (Ps. 37:30). Niềm vui trong Thầy là ở chỗ này.

Em tìm được “niềm vui trong Thầy Chí Thánh” qua Lời Chúa bằng cách học đạo mỗi ngày. Lời Chúa như vũ khí giúp em thắng trận chiến thiêng liêng. Lời Chúa như viên thuốc hạ tăng xông khi cơn huyết áp lên cao vì giận ai đó. Lời Chúa như Thánh Giá nhắc nhở em làm palanca. Lời Chúa giúp em cầu nguyện và tâm tình với Chúa mỗi ngày. Nhờ thế, Lời Chúa đưa em đến gần Chúa, và tìm được niềm vui hơn. Tình yêu và niềm vui trong Thầy tìm qua Ngôi Lời. Em đã

tìm được “Niềm Vui Trong Thầy” cho đời em.

Vậy, học đạo... tiếp học..... De Colores! ❀

Chuyện Cười

Chúa ơi, Con Sorry!

Thiếu Nhi Đóng Góp Dâng Cúng

Tèo đi lễ Chúa Nhật với ba nó. Trước khi ra khỏi nhà, má nó đã nhận kỹ khi đưa cho nó 2 đồng 25 xu: “Con nhớ một cái 25 xu cho con để mua gum. Còn 25 xu kia là để đóng góp cho nhà thờ lúc người ta xin tiền trong lễ. Nhớ chưa?”

Cầm 50 xu trong tay, thằng Tèo hí hửng theo ba nó. Tới khi qua đường sang nhà thờ, nó lúnh quýnh trượt chân té, văng cả 2 đồng 25 xu ra đường. Chẳng may một đồng lăn tới curb dừng lại, còn đồng kia văng xuống rãnh mắt.

Nhặt đồng tiền còn lại, Tèo nói thì thầm: “Chúa ơi, con sorry, đồng tiền của nhà thờ rơi xuống rãnh mắt rồi!”

Meo Vặt

Meo thông minh tẩy vết rượu vang

Rượu vang đỏ dễ uống nhưng cũng rất dễ để lại vết bám trên mọi thứ nếu không may bị đổ. Sau đây xin cung cấp cho các bạn những giải pháp để tẩy rượu vang đỏ.

Muối là lựa chọn tốt nhất để tẩy vết rượu vang vừa bị đổ

Điều đầu tiên và dễ thực hiện nhất là rắc một lớp muối tinh lên bề mặt vết rượu vang vừa bị đổ. Bởi vì, muối có khả năng hấp thụ rượu vang. Cách này có thể áp dụng được với khăn trải giường, rèm cửa, ghế và các vật dụng khác trong gia đình.

Nếu bạn làm đổ rượu vang lên đồ dùng làm bằng cotton, nước nóng đủ sức đánh tan vết rượu vang, với điều kiện chúng phải được giặt ngay sau khi dính vết bẩn.

